

De greens in Cromvoirt zeggen *knock knock knock*

Golfbaan Bernardus: een nieuwe baan van on-Nederlandse allure

Vijftien jaar geleden werd er al gesproken over de aanleg van een golfbaan in Cromvoirt. Het heeft even geduurd, maar de laatste twee jaar is de aanleg van de nieuwe golfbaan Bernardus in een stroomversnelling geraakt. Het resultaat mag er zijn: in juni van dit jaar gingen de eerste tien holes van de Cromvoirtse golfbaan open. Medio september volgen de overige acht holes. Vakblad Greenkeeper bracht een bezoek aan de golfbaan in Cromvoirt en kreeg een rondleiding van *golf course superintendent* Niall Richardson.

Auteur: Nino Stuivenberg

Golfbaan Bernardus is door zijn lange aanloop een baan geworden waar de Nederlandse golfwereld al jaren met belangstelling naar uitkijkt. Begin 2016 werd bekend dat ondernemer Robert van der Wallen (bekend van Brandloyalty) de grond voor de baan in Cromvoirt gekocht had. Sindsdien ontwikkelt de golfbaan zich in sneltreinvaart. Nog hetzelfde jaar is aannemingsbedrijf Jos Scholman begonnen met de aanleg van golfbaan Cromvoirt. In de twee jaar die volgden, is enorm veel werk verzet. Onder leiding van Niall Richardson als *golf course superintendent* en Dirk van de Weert als hoofdgreenkeeper kan het niet anders dan dat

deze baan zal uitgroeien tot één van de meest prestigieuze van ons land.

Samen sterk

Richardson en Van de Weert zijn bekend vanwege de werkzaamheden die ze in het verleden op golfbaan The Dutch hebben uitgevoerd. Ze kennen elkaar al sinds 2008. Richardson was daar tien jaar lang *superintendent*, Van de Weert werkte er als zijn assistent. Samen leidden ze verschillende edities van het KLM Open. Per 1 juni is Richardson fulltime aan het werk op Bernardus. 'Ik heb altijd met veel plezier op The Dutch gewerkt', vertelt hij.

'Toen ik op 1 september 2008 in Nederland kwam, had ik eerlijk gezegd niet direct verwacht dat ik er tien jaar zou werken. Door de vele uitdagingen ben ik hier echter altijd gebleven.' Tot het KLM Open in september 2018 gaat hij nog weleens bij de baan in Spijk langs, maar alleen als ze hem nodig hebben. Hij heeft zijn functie overgedragen aan Paul O'Donoghue, 'bij wie het werk in goede handen is'. Nu ligt de focus van Richardson dus volledig bij Bernardus.

Uitdaging

Golfbaan Bernardus ligt op een terrein van 82 hec-

8 min. leestijd

SPECIAL
BERNARDUS

tare. De golfbaan bestaat volledig uit roodzwenkgrassen van Barenbrug. Volledig betekent ook echt volledig, dus van tee tot rough. Richardson heeft gekozen voor roodzwenk met het oog op duurzaamheid. 'Onze ambitie is om de baan in de toekomst volledig chemievrij te onderhouden, maar daar heb je wel de juiste voorbereidingen voor nodig. Honderd procent van onze baan bestaat nu uit roodzwenk, maar als je mij tien jaar geleden had verteld dat we op roodzwenk zouden spelen, dan had ik daar niets van geloofd. Nu hebben we nog geen intensieve bespeling, maar zodra de baan opent, wordt het een hele klus om de baan op niveau te houden. Een enorme uitdaging, maar dat maakt dit werk juist zo leuk.' De ambitie is chemievrij, maar de superintendent is zo eerlijk om te zeggen dat hij in uitzonderlijke gevallen af en toe bijstuurt met herbicides. Richardson: 'Onkruid plukken we waar mogelijk met de hand. In extreme gevallen maken we iets schoon door één of twee keer een herbicide toe te passen.' Van fungicides heeft de baan wel volledig afscheid genomen.

De greenkeeper beseft tegelijk dat roodzwenk een lastige grassoort is, die zeker in de vestigingsperiode weinig betreding aankan. Als we later met de Clubcar een rondje maken over de baan, excuseert Richardson zich veelvuldig voor een paar open plekje in de baan, die de afgelopen winter ontstaan zouden zijn. In een fairway met Engels raaisgras waren die allang weer dichtgegroeid. Roodzwenk is de toekomst, is de stellige mening van Richardson. De superintendent durft zelf zo ver te gaan om struisgras te vergelijken met de

Concorde. Absoluut hoogstaande techniek dus, maar tegelijk ook hopeloos achterhaald uit een oogpunt van duurzaamheid.

Intensief

Het onderhoud van de baan is intensief, erkent Richardson. Inclusief hemzelf en een monteur zijn er twaalf man fulltime met de greenkeeping bezig. Van dat team is ongeveer de helft Brits en de andere helft Nederlands. Daarnaast werkt hij veel met seizoenskrachten en stagiaires. 'We zijn nog steeds hard op zoek naar extra seizoenskrachten', vertelt Richardson. 'Het team is de sleutel tot succes; zo was dat ook op The Dutch. Ik heb altijd het geluk gehad om met enorm getalenteerde mensen te werken. Je kan ambitie hebben, maar zonder de juiste mensen kom je niet ver.' Op Bernardus werkt men met een bepaalde filosofie, legt hij uit. 'Iedereen heeft zijn eigen sterke en zwakke punten. Ons beleid is echter dat iedereen alle aspecten van het vak moet beheersen. Momenteel zijn we nog niet zover, maar daar willen we op termijn wel naartoe.'

Natuur

De natuur speelt een hoofdrol in het onderhoud op Bernardus, dat ligt op voormalige landbouwgrond. Richardson licht toe: 'We werken met de omstandigheden zoals we die hier hebben. We proberen de natuur in de omgeving van de baan dan ook zoveel mogelijk te stimuleren.' Naast het minimale gebruik van gewasbeschermingsmiddelen probeert hij ook de hoeveelheid water en meststoffen te beperken. Dat is mogelijk door de

greens, die ontworpen zijn door Richardson zelf. Richardson: 'Het idee is: we maximaliseren lucht en minimaliseren water. Gisteren hadden we hier een vochtgehalte van zeven tot acht procent op de greens, en dan beregenen we nog steeds niet. Alleen tijdens de piekuren in de middag, als de stress op zijn hoogst is, geven we de toplaag een korte *cool down*.' Dat wordt gedaan door middel van *syringing* oftewel *hand watering*. Met de hand wordt een kleine hoeveelheid water opgebracht, om de temperatuur naar beneden te brengen en iets water toe te voegen. 'Ik durf hier zonder probleem naar een vochtgehalte van 5 tot 6 procent te gaan. Dat kan zonder dat het gras verwelkt.'

Wintergreen

Natuurlijk heeft Bernardus geen wintergreens. De baan vliegt dit op een andere manier aan. Alle greens zijn gebouwd met het oog op de winter. Dat wil zeggen dat de waterdoorlaatbaarheid zo hoog is dat er ook in de winter minimaal kans is op het uitbreken van ziektes. De waterdoorlatendheid zou 600 tot 700 millimeter per uur bedragen, wat natuurlijk behoorlijk extreem is. Richardson: 'In de zomer kan ik bij droogte altijd water toevoegen, maar in de winter kan ik geen water weghalen. En juist dan is het gras enorm gevoelig voor ziekten. Denk maar aan de mistige winterdagen waarop alles vochtig is. Met dit type green zijn we hierop voorbereid.' De greens zijn opgebouwd met een substraat van 30 centimeter, dat bestaat uit 90 procent extreem doorlatend zand (420 mu) gemixt met 10 procent Profile: een keramisch product dat is geleverd door Heicom. 'Profile is geen zeoliet, maar het werkt min of meer op dezelfde manier. Met Profile kunnen we het water evenredig verdelen over de volledige green. Profile trekt water aan zolang dat nodig is en stoot water af als er genoeg is. Het is niet goedkoop, maar de eigenaar is bereid om te investeren in de beste kwaliteit. Bovendien ontwerpen we deze greens niet voor tien of twintig jaar, maar mikken we op een levensduur van minstens dertig jaar.'

Richardson: 'Net als bij de The Dutch heb ik voor greensmix samengewerkt met Heicom. Dat ging perfect. Beter eigenlijk dan tien jaar geleden met The Dutch. Belangrijk is dat je een consistente zandsamenstelling hebt. Dat had Heicom tien jaar geleden niet voor de volle honderd procent onder controle. Maar je kunt merken dat ze als bedrijf zijn gegroeid. Die controle hadden ze nu wel.'

Heel veel geduld

De greens voelen hard en stevig aan. Richardson verdwijnt even in de rough en komt terug met

Niall Richardson

een golfballetje, dat hij vervolgens met een sierlijke boog terug op de green gooit. *Knock knock knock*, zegt de green. 'Het mooiste geluid wat er is', meldt de superintendent. 'Ik krijg weleens clubs op bezoek die graag eenzelfde ondergrond willen. Zij vragen zich af hoe we aan zo'n green komen. Het antwoord is simpel: de juiste balans en vooral geduld, heel veel geduld. Het duurt minimaal een jaar voordat de grond enige betreding aankan; de greens die nu open zijn, hebben we in maart en april 2017 ingezaaid. Het is net als goede wijn: het heeft tijd nodig.' De greens zien er strak uit. Dat resultaat is natuurlijk niet uit de lucht komen vallen. Richardson heeft op The Dutch ruim zes jaar proeven gedaan met allerlei grassen, waaronder roodzwenk. 'Wij wisten dat er een verbod op chemie aan zat te komen; dan wil je een voorsprong hebben. Wij gaan voor de allerbeste kwaliteit.'

Bij het onderhoud probeert Richardson het team altijd op de lange termijn te laten focussen. 'Ik zeg altijd tegen het personeel: wij zijn hier niet voor een sprint, maar voor een marathon. De uitdaging in de groeifase is groot, maar daar pluk je later de vruchten van.' De greenkeepers hebben hun handen dan ook vol aan het huidige onderhoud. Op Bernardus wordt gewerkt in twee teams. De eerste ploeg begint om 6 uur 's ochtends, terwijl de tweede ploeg later start en dan doorwerkt tot 9 uur 's avonds. Richardson: 'Het is heel simpel: het gras kent het verschil niet tussen maandagochtend en zaterdagavond. Daarom heeft het continu zorg nodig. Wij zorgen er daarom voor van zonsopgang tot zonsondergang.' De greens worden met de hand gemaaid op zes millimeter, de tees op tien. De roughs worden onder andere bijgehouden door een kudde schapen. Als we even later met de superintendent op de uitkijktoren staan, wijst hij ons plekken op de baan aan waar de schapen net weg zijn: 'Schapen kunnen een rough veel natuurlijker schoon grazen dan welke machine ook.'

Veel mogelijkheden

Een gewone baan heeft een greenkeepersloods. Richardson noemt zijn loods liever een *maintenance facility* en die term doet inderdaad meer recht aan het gebouw waar de greenkeepers straks gehuisvest zijn. Aan de zijkant van de baan, tegen het dorp Cromvoirt aan, hebben de greenkeepers hun eigen plek. Het is een onderkomen van ongekende kwaliteit. Het langgerekte gebouw, met een grote open ruimte in het midden, beschikt onder meer over een spuitplaats met een filtersysteem voor water, waardoor men water door middel van enzymen en bacteriepreparaten kan recyclen en

hergebruiken. Naast de plaatsen voor het machinepark komen er kamers waar de internationale greenkeepers overnachten en ruimtes voor onderwijs en trainingen. Kortom: de faciliteit is van alle gemakken voorzien.

De hele faciliteit is ontworpen door Richardson en Van de Weert. Ook bij dit gebouw is rekening gehouden met het milieu. Het dak krijgt zonnepanelen, zodat de energicyclus straks in eigen beheer is. Richardson: 'Je kan wel zeggen dat we overal aan gedacht hebben voor de toekomst. Alles wat we doen heeft een reden en alles wat we gedaan hebben is onderzocht. De eigenaar denkt

erg met ons mee. Na ons eerste ontwerp stelde hij zelf een uitbreiding van deze faciliteit voor. Het is typerend voor zijn *commitment*. Als we het goed onderbouwen, krijgen we alles wat we nodig hebben.' De faciliteit is op de dag van ons bezoek in juni nog in aanbouw. In het najaar, zo rond november, zou alles gereed moeten zijn. Wat betreft de golfbaanmachines zegt Richardson dat hij zich niet aan één fabrikant bindt. De maaiers komen van Toro, terwijl hij ook enkele Gators van John Deere in zijn bezit heeft. Ook oranje is in de loods te vinden. Bernardus beschikt over een door Pols geleverde zelfrijdende veldspuit, een

Spray Star 1000, die – heel bijzonder – op benzine rijdt. ‘Dit is een geweldige machine. Natuurlijk is hij ook wel leverbaar als dieselmachine, maar dan is hij zwaarder.’ Van Pols komen ook de zelfrijdende Turfco-bezanders: de Turfco 1550 en de CR 10. Ook voor de meststoffen geldt dat Bernardus niet op één paard wedt. Wij keken even rond in de schuren en zagen in ieder geval Haifa-meststoffen liggen, maar ook Melspring Marathon. De grassen zijn wel voor honderd procent van Barenbrug. Verder werkt men nog met accuhandmachines van Ego en bestaat het wagenpark van de golfkarren voornamelijk uit elektrische Clubcars.

Grote naam

Bernardus is ontworpen door de Amerikaanse architect Kyle Phillips. Phillips is een grote naam in de golfwereld: hij was onder meer verantwoordelijk voor het ontwerp van Kingsbarns en – dichterbij huis – Lage Vuursche. Die samenwerking was ook voor Richardson een mooie ervaring. ‘Ik dacht dat ik veel kennis had, maar met zo’n man blijf je leren. Die kennis probeer ik vervolgens weer te delen met anderen.’ Phillips heeft er in zijn ontwerp rekening mee gehouden dat de baan voor iedere handicap toegankelijk is: uitdagend genoeg voor de pro’s, maar ook leuk genoeg om te spelen voor

amateurs. Richardson omschrijft Bernardus als een ‘uitdagende, maar leuke golfbaan’. Hij vervolgt: ‘Er is hier niet een specifieke hole die boven de rest uitsteekt. Wij hebben geen *signature hole*: de hele baan is onze handtekening.’

Toegankelijkheid is een belangrijk onderdeel in het baanontwerp. Diezelfde toegankelijkheid zie je terug bij de golfclub. Bernardus heeft honderd privéleden en 25 *corporate members*, waarmee het maximum bereikt is. De wachtlijst telt inmiddels al veertig personen. Wie toch wil spelen op Bernardus, kan kiezen voor een daglidmaatschap voor 150 euro. Richardson legt uit: ‘Er moet geen onderscheid zijn tussen een *greenfee*-speler en iemand met een lidmaatschap. En dat zie je natuurlijk vaak op golfbanen. Je voelt je dan als *greenfee*-er niet honderd procent welkom. Het voordeel van deze eigenaar is dat hij niet commercieel ingesteld is. Iedereen kan hier spelen.’

Vooruitblik

Golfbaan Bernardus is op de dag van ons bezoek nog niet af. De eerste tien holes zijn nu open, de andere acht volgen in het najaar. Toch is nu al duidelijk dat dit een bijzondere baan is. ‘We hebben nog veel werk te doen’, vertelt Richardson. ‘Maar ik ben heel blij om hier te werken. We hebben een goed team en samen komen we tot een goed resultaat.’ Hij en Van de Weert maken werkdagen van twaalf tot veertien uur. Richardson verwacht dat het niet lang zal duren voor we grote toernooien gaan zien op Bernardus. ‘Ik ben er honderd procent zeker van dat we hier mooie evenementen krijgen, groot en klein. De KLM Open kunnen we met deze baan zeker organiseren!’ Wij zijn het volledig met Richardson eens. Bernardus is een golfbaan die zijn weerga niet kent en mag met recht een baan van internationale allure genoemd worden.

Ons interview is ten einde. Richardson toont zich een perfecte gastheer door ons persoonlijk met de Clubcar bij de auto op de parkeerplaats af te zetten. Terwijl hij ons een hand geeft, geeft hij een laatste tip mee: ‘Zorg dat het niet te veel over mij gaat. Wat we hier doen, doen we met het hele team.’

Be social

Scan of ga naar:

www.greenkeeper.nl/article/27169/de-greens-in-cromvoirt-zeggen-knock-knock-knock

